

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 34**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2653

Mårbacka, Sunne 5.8.1918

Kärastem!

Tack för bolagsbrevet ! Det var då för eländigt , att du inte skulle undgå den spanska, för jag antar , att det är denna fina sjukdom, som du har fått och inte något så simpelt som den gamla influensen. Jag hoppas , att du inte skall få något allvarligt men av sjukdomen, och jag kan trösta dig med att det troligtvis inte finns något sätt att undgå den, var man så gjorde av sig . Den finns i Sunne nu, och jag väntar varje dag , att den skall uppenbara sig här. Daniel har testamenterat mig fyra asperin-piller, så dem har jag för egen del att bekämpa den med. Jag väntade nästan ett litet brev i dag om att du var bättre, men det kom inte . Det lät inte på Jenny , som om ni vore särskilt oroliga. Jag hoppas väl att du är bättre , då detta når dig och att både änglarna och Kristine skola gå fria. Det är nästan det viktigaste.

Nu skall jag väl tala om veckans nyheter. Daniel reste på Onsdag , ja det har jag visst redan talat om, men vad det är svårt , att få någon arbetsro så här på sommaren. På torsdag redan kom Henrik och anmälde att Henrik Ahlgren från Kopparberg skulle komma till dem på fredag och så måste jag ha honom på kaffe på den eftermiddagen , dessutom var han här och språkade både på morgon och kväll. På den dagen fick jag emellertid höra en stor nyhet ifrån Falun. Henrik och jag hade just gått och talat om Ivar och undrat vad som var bäst att göra med honom, då jag kort efter av Gerda fick höra , att Ivar hade fått plats på en stor ångbåt , som andra styrman. Den ligger för närvarande i Köpenhamn och går på Argentina en lastångare. Gerda sade , att bolagethette Polstjernen , men jag antar

Vi på sin underbart mycket sag, det blir man är något föregående är. Bleckrich
är riktigt lycklig - Det bekymrar mig att min förtärlige brödgårdsmästare
har varit i sin så oförskämd och när och kliché, så jag tror blir tounges säga
sitt hämm. Han är misseröjel med tanke och med kost. Men jag kan inte stå ut att ha serra minniska
sitt hämm. Bliv bra rik-
tigt hämt.
Vi nybble
om dig i
går på när
olagelovet
Det sag ut
parligt ut.
Duckus.

att det är Nordstjernen, det andra rederibolaget har jag aldrig hört ta-
las om. Detta var ju en stor lättnad. Att det är farligt, att ge sig
ut på havet i dessa tider, det är ju visst, men det är ju ändå väl, att
han inte skall fara på Nordsjön. Jag vet, att du blir riktigt glad
att få höra detta. Sköter han sig nu, så skola vi inte behöva ha så myc-
ket tråkiga bekymmer för honom. Och det var ju alla tecken till att han nu
var på andra vägar.

Så kom det länge väntade och oundvikliga Eiras fästman, hit på
Söndag. Jag tycker inte om fästmansbesök, jag vill, att det åtminstone
skall vara lyst för herrskapet och helst, att bröllopet skall vara firat,
innan man besvärar släkten med vederbörande. Men eljest gör han samma
godta intryck på mig nu som i följ. Han har förlorat sig något, fått så
fula tänder och blivit glämgig efter kristidskosten, kan jag förstå, men
han är fin och enkel och ser ut att duga till något och att ha intressen,
så som man önskar att en ung man skall vara. Han bor i Haget, och de vore
här på middag i går. I dag är han visst på Gårdsjö, och i morgon reser han.
Eira har varit så uträckt denna gångenlagom och snäll hela tiden. Besynne-
ligt nog har hon varit så mycket mycket mindre Hagtagen, sedan hon kom dit
på allvar. än hon var förut, så hon bodde här. Men man märker inte hel-
ler någon brytning mellan henne och Ellen.

På lördag hade jag besök av en österrisk seminariedirektör, som
legat i Norden för att studera skolfrågor. En äldre man, som hade en
son i kriget. Han hade inte sett honom på fyra år, men han visste, att
han var mycket nervös. Du kan tro han var ingen chauvinist. Es ist ein
furchtbares leiden, det var hans sammanfattning av kriget. Han var ju
en äldre man med ett lätt sätt på det hela taget, men han såg allting
genom "en slöja av sorg." Och tänk att om femtio år, sade han, skall allt
dessa lidande vara glömt. Romanförfattare skola skriva om kriget, man
skall tycka, att det dock var underbara tider med alla dess stora bedrifter
men det furchbares leiden, som låg bakom, det skall glömmas, liksom
man glömmet plågan under en sjukdom.